

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **L. P.**

zastoupený Mgr. Tomášem Pauchem, advokátem
sídlem Sokolovská 695/115b, 186 00 Praha

proti

žalovanému:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2025, č. j. KUKHK-17716/DS/2025/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal dne 15. 7. 2025 žalobu, kterou se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 25. 3. 2025, sp. zn. MMHK/158230/2025. Správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím zamítl námitky žalobce proti záznamu o dosažení 12 bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o

změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a tento záznam potvrdil.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce v žalobě namítl nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Uvedl, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho námitkami.
3. Dále uvedl, že v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně uplatnil námitky zejména k pokutovému bloku č. G 0192311 ze dne 18. 3. 2024. Žalobce v žalobě citoval pasáže z podaných námitek, z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jakož i z odvolání a z napadeného rozhodnutí. Z těchto citovaných pasáží vyplývá, že žalobce před správními orgány namítal, že bloková pokuta neobsahuje označení konkrétní právní povinnosti, kterou měl porušit, ani právní kvalifikaci skutku, tedy konkrétní ustanovení právního předpisu, jehož porušení by mělo zakládat přestupek. Na pokutovém bloku je však uvedeno pouze „telefonování za jízdy“, což však není činnost zákonem zakázaná, neboť zákon o silničním provozu v § 7 odst. 1 písm. c) zakazuje řidiči držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, nezakazuje však samotné telefonování.
4. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce uvedl, že samotný podpis pokutového bloku neznámá, že účastník řízení stvrdil jeho úplnost a správnost. Vzhledem k absenci odkazu na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu nelze podle žalobce dovodit, že se jednalo o zákonem zakázané jednání, neboť z popisu skutku nevyplývá, že by držel telefonní zařízení v ruce.
5. Žalobce uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zdůraznil méně formální povahu blokového řízení a možnost použití zkratk a stručných formulací. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 94/2012 – 20, podle něhož lze v rámci blokové pokuty přijmout i zkratkovité zápisy, jsou-li však doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. Žalobce však poukázal na to, že v případě pokutového bloku č. G 0192311 takový odkaz absentuje, a tedy nejsou splněna minimální kritéria, kdy lze přijmout zkratkovité zápisy, které stanovil citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu. Žalobce uzavřel, že z popisu skutku bez odkazu na porušení konkrétní právní povinnosti nevyplývá zákonem zakázané jednání, které by zakládalo bodový postih.
6. Žalobce dále namítal, že pokutový blok č. G 0192311 ze dne 18. 3. 2024 nesplňuje zákonné náležitosti stanovené v § 92 odst. 4 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), dle kterého je povinnou náležitostí bloku i právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána. Tuto vadu žalobce opakovaně namítal již v průběhu správního řízení, avšak správní orgány se s ní řádně nevypořádaly.
7. Žalobce je přesvědčen, že vzhledem ke spornému zápisu protiprávního jednání a vzhledem k absenci uvedení porušené právní povinnosti, nelze pokutový blok považovat za způsobilý podklad pro zápis bodů do registru řidičů. Žalobce namítl, že žalovaný a ani správní orgán prvního stupně se dostatečně nevypořádali s namítanými vadami, což činí napadené rozhodnutí nezákonným pro jeho nepřezkoumatelnost. Takový postup je v

rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, který stanoví požadavky na obsah odůvodnění správního rozhodnutí, včetně povinnosti vypořádat se s námitkami účastníka řízení.

8. K otázce přezkoumatelnosti žalobce odkázal na náleze Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, který zdůrazňuje povinnost soudů řádně odůvodnit svá rozhodnutí a vypořádat se s námitkami účastníků řízení. Dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, podle něhož je rozhodnutí nepřezkoumatelné, pokud neobsahuje důvody, proč soud nepovažoval právní argumentaci účastníka za důvodnou.
9. Žalobce uzavřel, že žalovaný se s jeho argumentací nijak nevypořádal a odvolací důvody odbyl nepodloženými argumenty o tom, že pro něj nevystávají žádné pochybnosti. Takový postup podle žalobce porušuje jeho právo na spravedlivý proces garantované čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Argumentace žalovaného byla dle žalobce nedostatečná, což činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejdříve plně odkázal na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval.
12. Žalovaný dále uvedl, že pokutové bloky jsou vyplněny řádně ve všech kolonkách a jsou plně v souladu s příslušným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Bloky na pokutu jsou opatřeny razítkem zmocněného orgánu, podpisem přestupce a úřední osoby. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů.
13. K pokutovému bloku ze dne 18. 3. 2024 žalovaný uvedl, že na tomto bloku je uvedeno, jakého přestupku se žalobce dopustil, a to s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu a dále stručný popis jednání. Žalobce s projednáním na místě souhlasil a pokutu uhradil. Podle žalovaného je i pro naprostého právního laika z uvedeného popisu zřejmé, za jaké jednání je trestán, přičemž se jedná o porušení, kterého se žalobce dopouští opakovaně. Popis „telefonování za jízdy“ lze považovat za stručný popis přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Podle žalovaného lze jednání spočívající v držení telefonního nebo jiného hovorového zařízení za jízdy vyjádřit zjednodušeně slovem „telefonování“, které je všeobecně ve společnosti běžně používané a srozumitelné.
14. Žalovaný dále shrnul přestupky a bodové záznamy, na jejichž základě žalobce dovršil počet 12 bodů v registru řidičů. Žalovaný ověřil, že na pokutových blocích je čitelně vyplněno jméno a příjmení přestupce, datum narození, adresa místa pobytu a uvedeno ověření totožnosti. Popis skutku a jeho právní kvalifikace je taktéž dostatečná, neboť z kombinace všech uvedených údajů na jednotlivých pokutových blocích je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, je uvedena jak doba i místo spáchání přestupu.
15. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem. Navrhuje proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
17. Žaloba není důvodná.
18. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, v důsledku čehož byl podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může proti tomu podat písemné námitky. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky přezkoumá a pokud je shledá oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak námitky neodůvodněné, rozhodnutím je zamítne a záznam bodů v registru řidičů potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu).
19. Krajský soud považuje za vhodné úvodem shrnout dosavadní judikaturní závěry vztahující se k projednávané věci. Tyto závěry opakovaně vymezují jednak samotnou povahu řízení vedeného podle § 123f zákona o silničním provozu, jednak rozsah přezkumné činnosti správního orgánu a posléze i soudu.
20. Nejvyšší správní soud se problematikou řízení o námitkách proti záznamu bodů opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 uvedl, že „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“ Tento závěr se prosazuje i v pozdější rozhodovací praxi a tvoří interpretační rámec tohoto řízení.
21. Soud zdůrazňuje, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je řízením formálněprávním, v němž nelze hodnotit skutkové okolnosti přestupku ani správnost samotného rozhodnutí, které je podkladem záznamu. Tento výklad potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59, podle něhož správní orgán v řízení o námitkách neposuzuje, zda byl přestupek spáchán, ale zda byl záznam bodů v registru řidiče proveden v souladu se zákonem.

22. V případech, kdy podkladem pro záznam bodů je rozhodnutí vydané v blokovém řízení, je třeba posuzovat jeho způsobilost s přihlédnutím ke zvláštnostem tohoto typu řízení. Jak Nejvyšší správní soud připomněl např. v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu.“*
23. Nejvyšší správní soud pak ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20 konstatoval, že blokové rozhodnutí nelze posuzovat ani po obsahové stránce s rigidní přísností. Pokutový blok může být způsobilým podkladem, i když je strohé a obsahuje zkratkovité formulace, pokud je z něj zřejmé, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Dále uvedl, že *„Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“*
24. Krajský soud zdůrazňuje, že v blokovém řízení, které má ze své podstaty operativní a stručný charakter, je z praktických důvodů (např. rozsah tiskopisu, místo provádění úkonu, časová náročnost) přípustné uvádět skutkový děj ve zhuštěné podobě. Rovněž závěry učiněné Nejvyšším správním soudem v rozhodnutích č. j. 6 As 67/2013-16 a č. j. 4 As 8/2013-27, které se rovněž vztahují k problematice přezkumu záznamu bodů a povahy blokového řízení, plně korespondují s výše uvedenou judikaturní linií. Krajský soud proto neshledal důvod k odchýlení se od výkladu, podle něhož i stručné nebo zkratkovité vyjádření skutku v blokovém rozhodnutí může být postačující, je-li z něj ve spojení s dalšími údaji zřejmé, jakého přestupku se konkrétní účastník dopustil, kdy a kde k tomuto přestupku došlo.
25. Krajský soud přistoupil k přezkoumání jednotlivých námitek žalobce v souladu s výše uvedenou judikaturou, přičemž hodnotil, zda zpochybňované pokutové bloky, které byly podkladem pro provedení záznam bodů, obsahují dostatečně konkrétní, určité a srozumitelné informace umožňující identifikovat projednávaný přestupek. Předmětem přezkumu bylo zejména, zda z obsahu pokutových bloků vyplývá, jakého přestupku se žalobce dopustil, kdy a kde k němu došlo, a zda byla identifikovaná osoba přestupce.
26. Krajský soud se však nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, jejíž důvodnost by sama o sobě byla důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, a to i z úřední povinnosti. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nedostatečně vypořádal všechny námitky žalobce vznesené v průběhu řízení, zejména pak vůči pokutovému bloku č. G 0192311 ze dne 18. 3. 2024.

27. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (viz např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/1992-23, publikovaný ve Správním právu pod č. 27/1994, nebo rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
28. Žalovaný se odvolacími námitkami zabýval na stranách 10 a 11 svého rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného dostalo výše uvedeným judikатурním kritériím. Z obsahu žaloby je patrný především nesouhlas s tím, jak žalovaný jeho námitku posoudil. To však nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí nezakládá. Krajský soud proto námitce nepřezkoumatelnosti nepřisvědčil.
29. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgány postupovaly v souladu s ustálenou praxí a z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný měl k dispozici jednotlivé pokutové bloky, které následně zkoumal a hodnotil, zda splňují náležitosti pro záznam bodů a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům. Co se týče namítaného nerespektování odvolacích důvodů žalobce, soud konstatuje, že se s nimi žalovaný dostatečně vypořádal. Navíc není ani povinností správního orgánu reagovat na každou jednotlivou úvahu obsaženou v podání, postačí je-li z odůvodnění zřejmá ucelená právní argumentace vztahující se ke skutečnostem rozhodným pro posouzení věci, což bylo v daném případě splněno.
30. Krajský soud dále ověřil, že na všech pokutových blocích, které žalobce v rámci správního řízení napadal (konkrétně se jednalo o pokutové bloky ze dne 14. 12. 2024, ze dne 3. 2. 2022, ze dne 10. 11. 2021 a ze dne 18. 3. 2024), je čitelně vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa místa pobytu. Na pokutových blocích je rovněž dostatečně ověřena totožnost přestupce.
31. Krajský soud má za to, že také popis přestupkového jednání ve všech pokutových blocích je dostatečně určitý a umožňuje identifikovat, kde a kdy k přestupku došlo. Na základě těchto blokových rozhodnutí není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce v jednotlivých případech dopustil. Zároveň ve vztahu k právní kvalifikaci krajský soud ověřil, že ve všech pokutových blocích je buď výslovně uvedeno ustanovení zákona, které bylo porušeno, nebo z obsahu rozhodnutí vyplývá, jakého přestupkového jednání se účastník dopustil.
32. V žalobě žalobce konkrétně namítal nezákonnost pouze pokutového bloku č. G 0192311 ze dne 18. 3. 2024. Namítal, že tato bloková pokuta neobsahuje konkrétní ustanovení právního předpisu, jehož porušení by mělo zakládat přestupek.
33. Krajský soud ověřil, že v uvedeném pokutovém bloku je jako přestupkové jednání uvedeno „telefonování za jízdy“ a zároveň je zde uveden odkaz na § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Blok je opatřen podpisem žalobce, razítkem příslušného orgánu a podpisem úřední osoby. Obsahuje rovněž identifikační

údaje žalobce, včetně jména, data narození, adresy místa pobytu a ověření totožnosti. Krajský soud má za to, že i stručný popis skutku ve spojení s uvedením právní kvalifikace přestupku umožňuje jednoznačně identifikovat, kdy, kde a jakého jednání se žalobce dopustil.

34. Krajský soud tak nesouhlasí s žalobcem, že by z popisu skutku nebylo zřejmé, jakého konkrétního jednání se žalobce měl dopustit. Výraz „telefonování za jízdy“ je v kontextu dopravního práva běžně užívaným označením pro jednání, které spočívá v držení telefonního zařízení za jízdy, což je zakázáno podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Ostatně v předmětném pokutovém bloku je uvedeno, že se popsáním jednáním žalobce dopustil přestupku podle „§125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu stanoví, že *„fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.“* Z uvedeného je zřejmé, že právní kvalifikace uvedená v pokutovém bloku již v sobě obsahuje odkaz na konkrétní zákonnou povinnost, jejíž porušení je přestupkem. Absence výslovného uvedení § 7 odst. 1 písm. c) tak nemá vliv na způsobnost blokové pokuty být podkladem pro záznam bodů, neboť porušená povinnost je v rámci citovaného ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 dostatečně konkretizována. Soud proto neshledal důvod ke zpochybnění způsobnosti tohoto bloku jako podkladu pro záznam bodů.
35. Krajský soud tak uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na všech zpochybňovaných rozhodnutích identifikovány dostatečně a znemožňují, aby vznikly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
37. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. října 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu